

Ralf Ludwig: "Geen verzoening zonder afgesloten analyse "

Na drastische coronamaatregelen met verwoestende gevolgen voor de bevolking, voeren politici en de media voortdurend campagne voor verzoening en begrip. In zijn presentatie laat advocaat Ralf Ludwig duidelijk zien waarom er geen verzoening kan zijn zonder afgesloten analyse!

19° AZK: 04.11.2023

Ralf Ludwig: "Geen verzoening zonder afgesloten analyse "

We zijn nu toe aan de vierde bijdrage. Nu betreedt dus deze tweede advocaat de ring, wiens titel ons al heeft doen vermoeden dat hij voor geen enkele Goliath terugdeinst. Ik vind deze titel erg mooi.

Weet u hoe deze luidt? **"Geen verzoening zonder afgesloten analyse"**.

Klinkt dat niet als muziek in de oren? Geen verzoening zonder afgesloten analyse. Ja. Hoewel deze advocaat uit Duitsland komt, sluit hij zich vandaag bij ons aan vanuit Mallorca via onze mobiele studio. Natuurlijk zal hij zich niet richten op de Zwitserse wet, die hebben we al besproken. Hij zal zich natuurlijk richten op het Duits en - naar ik aanneem - het Europees recht. En we zijn benieuwd of we andere oplossingen kunnen vinden.

Mag ik op moment vragen of de verbinding tot stand is gebracht? Ja, de verbinding is tot stand gebracht, oké. En dan heet ik nu van harte welkom: advocaat Ralf Ludwig, en hartelijke dank dat u ons "leken" niet in de steek laat en ons uitlegt welke legale weg en welke legale middelen beschikbaar zijn, als de hele bevolking in de steek wordt gelaten door diegene die ons hadden moeten beschermen.

Maar voordat u begint met uw deskundige uitleg, laten we eens kijken naar uw interessante korte biografie. Veel succes!

Ralf Ludwig werd in 1972 geboren in Osterode am Harz in Nedersaksen en is advocaat. Hij is gespecialiseerd in sociaal, administratief en constitutioneel recht. Sinds de Coronacrisis werkt hij ook op het gebied van straf- en bestuursrecht. Het principe achter zijn werk als advocaat is te vinden op de website van zijn advocatenkantoor.

"Wie het kwaad zonder protest accepteert, werkt er in werkelijkheid aan mee." [Martin Luther King].

Aan het begin van de Coronapandemie heeft Ralf Ludwig via het Federale Constitutionele Hof bedongen, dat demonstraties niet algemeen verboden mochten worden, zelfs niet in tijden van crisis. Hij heeft de grote demonstratie van "Anders Denkkenden" op 29 augustus 2020 bij de overwinningsszuil in Berlijn, bij de bestuursrechtelijke rechtbanken afgedwongen. Hij maakte deel uit van het verdedigingsteam van Michael Ballweg tijdens zijn verblijf in de gevangenis.

In juni 2021 richtte hij het **Centrum voor Gerechtigheid, Opheldering, Gerechtelijke Vervolging en Preventie van Misdaden tegen de Menselijkheid als gevolg van de Coronamaatregelen (ZAAVV)** op.

Ralf Ludwig spreekt vandaag over het onderwerp: **Corona - geen verzoening zonder afgesloten analyse.**

Hallo allemaal. Allereerst bedankt voor de uitnodiging. Ik ben blij dat zoveel mensen hier zijn en dat zoveel mensen kijken. En dat zoveel mensen nog steeds geïnteresseerd zijn in de kwesties rond de Coronapandemie. Veel mensen, niet alleen in Duitsland maar wereldwijd, denken dat het fenomeen voorbij is. Maar ik denk dat iedereen die deze conferentie vandaag heeft gevolgd en vervolgens naar de praktijk kijkt, zich zal realiseren dat het fenomeen nog niet voorbij is.

Gisteren nog las ik een artikel in een krant - in de Badische Zeitung in Duitsland - dat een rechter opnieuw zijn macht heeft gebruikt door toeschouwers te dwingen FFP2-mondkapjes te dragen. FFP2-mondkapjes die hij notabene zelf had geleverd, waarvan de houdbaarheidsdatum al was verstreken, maar toch stond hij erop dat ze gedragen werden. Dat betekent dus, dat wat we de afgelopen drie jaar hebben meegemaakt, nog niet voorbij is. En dat is ook wat de titel van deze presentatie zegt. Het is pas voorbij als we een analyse hebben afgesloten van deze hele periode. En niet alleen met betrekking tot Corona. Er zijn veel crises-situaties in de wereld. Dat zien we nu. We worden erdoor geschokt. En deze conflicten, deze wereldwijde conflicten die we meemaken, voelen we natuurlijk ook. We voelen ze omdat we zelf lijden onder de gevolgen van sancties, ook van de sancties die onze landen zelf opleggen.

We voelen het wanneer mensen of staatshoofden van andere landen geld en wapens van ons eisen. We beseffen dat er een schijnbaar eindeloze stroom migranten naar Europa en ook naar Duitsland komt.

En in de context van deze conflicten worden de wetten in ons land plotseling veranderd. Dit betekent bijvoorbeeld dat we in Duitsland niet meer vrijuit mogen spreken. We mogen niet meer over het conflict in Oekraïne praten zoals we zouden willen, omdat we dan vervolgd kunnen worden voor het aanzetten tot haat.

We mogen niet meer over het conflict in het Midden-Oosten praten zoals we dat misschien zouden willen, omdat we dan ook strafrechtelijk vervolgd zouden kunnen worden voor het aanzetten tot haat. Met andere woorden, meningen worden gecriminaliseerd. En dat is ook een besef dat we herkennen uit de Coronaperiode. Dit is misschien ook wel het belangrijkste besef, dat de staat begonnen is met het criminaliseren van meningen, het criminaliseren van andere opinies.

Artsen die een beroepseed hebben gezworen en een andere mening hebben, worden plotseling gecriminaliseerd. Dit betekent dat een arts die patiënten anders behandelt dan de staat voorschrijft, plotseling een crimineel is. Een arts mag niet langer zelf beslissen of hij wel of niet een masker-attest afgeeft. Een arts mag eigenlijk niet meer beslissen of hij iemand vaccineert of niet. Dit alles is plotseling gecriminaliseerd. En dat zijn de directe effecten die we opmerken.

En we hoeven niet te geloven dat dit alleen geldt voor de bescherming van de gezondheid, maar alle andere crisessituaties waar we mee te maken hebben of die ons aangekondigd worden, zullen precies deze middelen gebruiken om onze rechten in te perken. Ik kan nu geen concrete oplossing bieden voor de individuele problemen, en dat wil ik ook niet.

Maar ik kan wel een idee geven, namelijk het idee dat we ons gewoon moeten gaan houden aan de rechten die we hebben. Sommige mensen vragen zich nu af, waar heeft hij het over? Hij is advocaat, hij heeft gezien wat er de afgelopen jaren is gebeurd. Maar dat is precies het punt. En er is aangekondigd dat ik het voornamelijk over Duits recht zal hebben. Ik zal het ook over Duits recht hebben, maar ik zal het eerder over internationaal recht hebben.

Want het internationaal recht dat we hebben is goed. En als we dat zouden toepassen, dan zou zoiets als de Coronacrisis, zoiets als het Midden-Oostenconflict, zoiets als de oorlog in Oekraïne helemaal niet mogelijk zijn. We zouden gewoon de wet moeten toepassen die we hebben, waar we het als samenleving over eens zijn. En daar zal mijn toespraak van vandaag over gaan.

Deze regels bestaan en deze regels zijn niet door mij opgesteld, ze zijn gebaseerd op “de opheldering”¹ en ze komen voort uit ervaringen uit het verleden. De opheldering was ooit bedoeld om vooroordelen, bijgeloof en willekeur tegen te gaan. En misschien moet daaraan worden toegevoegd dat het niet alleen tegen bijgeloof was gericht, maar ook tegen geloof. Tegen geloof in wetenschap en niet tegen de wetenschap zelf. Dat zouden we vandaag de dag moeten zeggen.

Dus we hebben thans ook velerlei geloven. Natuurlijk mag iedereen geloven en iedereen mag geloven in wat hij wil. Maar als hij heerschappij uitoefent over een ander, dan mag het geloof deze heerschappij niet bepalen. En het doel van de opheldering was altijd de zelfbeschikking van het individu als verantwoordelijke burger.

Ik vind deze zin, die ik er vandaag heb uitgepikt, eigenlijk prachtig, omdat hij eigenlijk de Coronapandemie of Coronaviruscrisis die we hebben meegemaakt heel goed samenvat. Het gaat over de zelfbeschikking van het individu als verantwoordelijke burger.

Dat hebben we de afgelopen drie jaar niet meegemaakt. We hebben geen zelfbeschikking gekregen, ons werd verteld hoe we ons moesten gedragen. Er werd ons zelfs verteld met wie we Kerstmis mochten vieren, waar en wanneer, met wie we naar een begrafenis mochten gaan, wat we mochten dragen bij een geboorte enzovoort. Met andere woorden, zelfbeschikking werd volledig beperkt. We waren geen individu meer. We werden niet erkend als individuen, we waren een 'vat vol gevaar'. Ook werd ons verteld dat we gevaarlijk waren, asymptomatisch gevaarlijk, en omdat we zo asymptomatisch gevaarlijk waren, waren we niet langer een individu en moesten we ons aan hun regels houden. In Duitsland zei de voorzitter van het Robert Koch Instituut, Lothar Wieler, destijds, dat deze regels nooit in twijfel mochten worden getrokken. Met andere woorden, onze individualiteit werd ons ontnomen en we hoefden ook niet te praten over onze eigen verantwoordelijkheid als burgers. Als burgers hadden we geen recht op medezeggenschap en dat was niet alleen het geval in Duitsland, het was ook het geval in Oostenrijk. In Zwitserland was er een stemming over de Coronaregels, die vervolgens met een ja werden (geaccepteerd), mensen stemden voor de Coronaregels, maar het stemrecht van de burgers, in ieder geval in Duitsland en in Oostenrijk, is nooit van kracht geweest.

En we hebben geleerd van ervaringen uit het verleden, we hebben de ervaring gehad, vooral in de 20e eeuw, d.w.z. de vorige eeuw, dat de staat er niet alleen niet was voor zijn burgers, maar dat de staat ook gericht was tegen delen van zijn bevolking of zelfs tegen de bevolking als geheel. We hebben deze historische ervaring en het is vanuit deze historische ervaring dat we de verordeningen hebben gecreëerd die ik vandaag aan u wil presenteren. En als we gewoon kijken naar deze verordeningen die we in onze bagage hebben, die we in onze rugzak hebben - de kennis, de ervaringen uit het verleden - maar toen stond deze Coronacrisis in 2020 plotseling voor de deur. Wij, ik ben van 1972, dat werd al gezegd, werden geconfronteerd met iets dat we nog nooit eerder in ons leven hadden meegemaakt.

De staat bemoeide zich plotseling met ons privéleven op een manier die we nog nooit eerder hebben meegemaakt. Er waren lockdowns. Er waren enorme beperkingen van grondrechten, bijvoorbeeld dat mensen niet mochten demonstreren, dat er ineens werd geregeld hoeveel mensen er op een verjaardagsfeestje mochten komen, hoeveel mensen iemand in het ziekenhuis mochten bezoeken, iemand in een bejaardentehuis mochten bezoeken, hoeveel mensen een begrafenis mochten bijwonen. Ik heb zoveel leed meegemaakt. Speeltuinen werden afgezet. Mondkapjes werden verplicht gesteld, eerst de zogenaamde gemeenschapsmaskers, toen opeens de medische mondkapjes en op een gegeven moment de FFP2 mondkapjes. Als iemand geld had kunnen verdienen door ons gasmaskers te laten dragen, dan hadden we op een gegeven moment misschien gasmaskers moeten dragen. Maar al deze maatregelen waren totaal onvoorstelbaar voor mij als iemand die geboren is in 1972, opgroeide in de Bondsrepubliek Duitsland en de hereniging van de voormalige DDR met de Bondsrepubliek meemaakte. Het was voor mij persoonlijk ondenkbaar dat de machthebbers van een staat op deze manier macht over ons zouden gaan uitoefenen.

Wat ik vandaag niet met u wil bespreken, of wat ik vandaag niet in mijn presentatie heb, is de vraag of de medische maatregelen juist waren of niet. Of de maatregelen die de staat heeft bevolen vanuit medisch en wetenschappelijk oogpunt juist waren of niet. Ik denk dat de meesten van jullie daar wel een mening over hebben. Maar daar gaat het niet om. We moeten onszelf op een heel andere manier een hypothetische vraag stellen. Dat is misschien ook wel de fout die wij juristen de afgelopen drie jaar hebben gemaakt, dat we ons in feite hebben laten meeslepen in een argumentatiepatroon dat hier helemaal niet aan de orde is. We hebben ons laten meeslepen in het discussiepatroon over de vraag of mondkapjes helpen, of sociale distanciëring helpt, of lockdowns helpen, of mRNA gentherapie een positief effect kan hebben op de overdracht van een virus, of het de uitbraak van een ziekte kan voorkomen of op zijn minst beperken. We raakten betrokken bij al deze discussies. We raakten betrokken bij de discussie over de vraag of ons gezondheidszorgsysteem overbelast was of niet, of dat er een overbelasting dreigde. En of we wel of niet moesten discussiëren over triage wanneer overbelasting zou dreigen. Met andere woorden, we voerden een discussie die altijd weer terug te voeren was naar: Zijn deze maatregelen nuttig of niet?

En mijn stelling vandaag, en mijn stelling in het algemeen is dat deze vraag niet belangrijk is. Deze vraag is niet belangrijk in een verlichte samenleving, in een westerse beschaving die de waarden van de Verlichting met zich meedraagt en zegt: Wij zijn een humanistische samenleving. Want in onze samenleving komt het neer op de vraag: **Kunnen de maatregelen van de staat kwaad?** Dat is de enige vraag die ons interesseert. De vraag die ons interesseert is: schaadt wat degenen die dit land of onze landen regeren ons aandoen of schaadt het ons niet? Die vraag moeten we onszelf stellen. En ik zou iedereen die hier nu kijkt willen vragen om zich in toekomstige discussies niet met de vraag bezig te houden: Is het nuttig wat er gedaan wordt? Maar stel in plaats daarvan altijd de vraag: Kan het kwaad?

Ik ga nu een heel kort 'uitstapje' maken naar Israël. Want de situatie daar is dat er een oorlog gaande is. De oorlog daar is al heel lang aan de gang, maar op dit moment is er weer een acute oorlogsfase. En elke Israëliische politicus moet zichzelf de vraag stellen, en dat is ook de vraag waarover gediscussieerd wordt. **Niet** de vraag: komt wat we nu doen in termen van militaire maatregelen onze doelen ten goede, komt het mogelijk de vrede ten goede? **Maar eerder:** Elke maatregel die we nemen, schaadt die mensen, schaadt die niet-betrokken mensen en sterven er niet-betrokken mensen of lijden ze enorme letselschade aan hun gezondheid als we de dingen doen die we doen?

Dat is de vraag die we onszelf in een westerse samenleving moeten stellen. Het is een moeilijke vraag gezien de bevindingen die we vaak hebben. Ik bedoel, als we zien wat er in sommige gevallen gebeurt, is het een moeilijke vraag, maar een staat heeft geen emoties, een staat heeft regels. Wij mensen hebben emoties. Wij mensen zitten soms in een dilemma, maar een staat komt niet in een dilemma terecht. Een staat en staatsinstellingen hebben regels, en deze regels zijn nuchter. Deze regels komen voort uit de rede en deze rede moet altijd worden toegepast. En daar gaat het om. Het gaat om de regels van onze samenleving.

En als men dit bekijkt in termen van rechtstheorie of staatstheorie, dan hebben we allemaal een sociaal contract met elkaar getekend. Je kunt nu zeggen - veel mensen, op mijn sociale mediakanaal, zeggen dat ook: Ik heb nooit iets ondertekend, ik heb nooit een sociaal contract ondertekend! Maar dat klopt niet!

Als je naar de supermarkt gaat en wat eten haalt en naar de kassa gaat en dit eten - of de fles wijn of wat je ook gekocht hebt - op de toonbank legt, dan is er een contract gesloten. Ook al sluit je geen schriftelijk contract, of onderteken je niets, je sluit toch een contract.

En in termen van de staatstheorie is het zo: we leven samen in een samenleving en we accepteren de regels van deze samenleving. Dat betekent dus ten eerste dat we allemaal in een gemeenschap leven en dat we samen regels hebben. Je kunt dat zien aan welke kant van de weg je rijdt. Met andere woorden, er zijn andere regels in Engeland dan in Duitsland, maar je houdt je aan deze regels.

Dat doe je elke dag, je houdt je aan de regels. Je gaat naar je werkgever en verwacht aan het einde van de maand betaald te worden. Je verwacht dat je werkgever sociale premies betaalt, enzovoort.

Met andere woorden, we hebben heel veel regels in onze samenleving. En dit wordt gewoonlijk een sociaal contract genoemd. We hebben dit sociale contract impliciet afgesloten en we werken binnen dit sociale contract. En dit sociale contract dat we hebben betekent dat wij als mensen, als individuen - zoals we dat kennen uit de Verlichting - afstand doen van bepaalde persoonlijke vrijheden, afstand doen van bepaalde individuele rechten, omdat we dat zelf zeggen: Door deze afstand, door de overdracht van macht, in het bijzonder het monopolie op het gebruik van geweld aan de staat, kunnen we ons als individu beter ontwikkelen dan wanneer we allemaal onze eigen regels zouden hebben, volgens onze eigen regels zouden leven en ons niet zouden houden aan bepaalde regels die we onszelf geven als gemeenschap, maatschappij, staat - hoe we het ook willen noemen.

En dit sociale contract, ik noem het de binnenste cirkel. Dit is de binnenste cirkel waarin we ons bewegen. En dit is de binnenste cirkel waarin degenen met staatsmacht, die representatieve macht hebben, waarin deze mensen die een beoordelingsmarge hebben, zoals het Federale Constitutionele Hof in Duitsland ons heeft verteld. Met andere woorden, er is alleen ruimte voor een oordeel binnen de regels die we samen hebben opgesteld.

En nu komt het belangrijkste punt. Maar er zijn regels die we niet hebben overgedragen of er zijn rechten die we niet hebben overgedragen. En dat is het recht op leven. Ik heb mijn recht op leven niet overgedragen aan een staatsgemeenschap, aan een staatsmaatschappij of aan de staat in welke vorm dan ook. Mijn recht op leven behoort mij toe en de staat heeft niet het recht om te beslissen of hij mij al dan niet doodt. Dat is geen onderdeel van de overeenkomst die we met elkaar hebben gesloten.

De staat heeft ook niet het recht om te beslissen of hij mij ernstig lichamelijk letsel toebrengt. Ook dat valt buiten het sociale contract dat we met elkaar hebben gesloten. De staat moet mij beschermen. De staat is verplicht om te zorgen voor ziekenhuizen, dokters, verzorgers, verpleegkundigen, medicijnen enzovoort. Dit alles, als we nu kijken naar de Coronapandemie, is de plicht van de staat. De staat heeft de plicht om mensen zo goed mogelijk te beschermen tegen ziekte en de overdracht van ziekten. Dit betekent dat als de staat weet dat iemand drager is van een ernstige ziekte, de staat deze persoon natuurlijk in quarantaine kan plaatsen en kan zeggen: Hé, we moeten jou en de samenleving beschermen omdat we weten dat je een gevaar bent. Maar de staat mag deze persoon natuurlijk niet doden.

Stel je voor. Stel je voor dat de staat, de Duitse staat, de Duitse politiek op het idee was gekomen en niet op 10 december 2021 had besloten om vaccinatie in een bepaalde instelling verplicht te stellen, maar dat de Duitse Bondsdag in plaats daarvan had gezegd: Oké, iedereen die aantoonbaar besmet is met het Coronavirus wordt doodgeschoten. Want als ze gedood worden, vormen ze geen risico meer.

Wat zou de verontwaardiging in ons land zijn geweest? Waarom zou er verontwaardiging zijn geweest? Omdat we dit recht niet hebben overgedragen aan de staat. De staat mag geen onschuldige mensen doden. De staat mag geen mensen het slachtoffer maken van zijn beleid. Dat is **een essentiële regel die we hebben**. En er is geen verdeling in waardevol en onwaardig leven. Er is geen kwantitatieve, d.w.z. numerieke, verdeling. We mogen niet zeggen dat we er vijf doden zodat er 500 overleven. We mogen ook niet één persoon doden zodat 500 overleven. Dat is een essentiële regel van onze rechtsstaat. En deze regel is niet alleen in Duitsland overtreden, maar ook in andere landen. En dat is de reden waarom wij, en daar kom ik later op terug, strafrechtelijke vervolging zullen instellen. Ik wil laten zien dat we dit in principe allemaal al hebben geregeld.

Laten we beginnen met de grondwet van de Bondsrepubliek Duitsland, artikel 1, lid 1, waarin staat: "**De menselijke waardigheid is onschendbaar.**" En dat is de waardigheid van ieder afzonderlijk mens. Ieder mens mag niet tot voorwerp van staatsoptreden worden gemaakt. Dat zegt het Federale Constitutionele Hof keer op keer wanneer het artikel 1 behandelt. De

menselijke waardigheid is onschendbaar. En we hebben deze waardigheid ook niet opgegeven. Met andere woorden, het deel van dit sociale contract, dat noch het parlement, zelfs niet het Zwitserse parlement, de Federale Raad of de rechtbanken of de uitvoerende macht (d.w.z. de politie of wie dan ook) mag beslissen over deze waardigheid, mijn waardigheid, die in het bijzonder tot uitdrukking komt in mijn recht op leven. Dat valt buiten dit sociale contract, dat valt buiten de beslissingsbevoegdheid van degenen die van ons de vertegenwoordigende macht hebben gekregen.

En het is nog duidelijker in artikel 2 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, waarin staat, en als je dit even op je laat inwerken: "**Het recht op leven van ieder mens wordt beschermd door de wet.**" Geen enkel menselijk wezen mag door de staat worden gedood. In zin 2 staat vervolgens: "Niemand mag opzettelijk worden gedood [...]". Dan is er dit postscriptum: "behalve door uitvoering van een doodvonnis [...]". In de Europese Unie bestaat de doodstraf niet meer. Maar dat is een filosofische juridische discussie over de vraag of je een schuldig persoon wel of niet mag doden. Dit is geen onderdeel van mijn toespraak, maar een onschuldig persoon, zoals je hier kunt zien, mag niemand opzettelijk doden, behalve door het uitvoeren van een doodvonnis dat door een rechtbank is opgelegd voor een misdrijf waarvoor de wet in de doodstraf voorziet. Geen mens mag opzettelijk worden gedood. Overigens is het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens ook van toepassing op Zwitserland. De staat mag niemand doden.

We gaan nog verder. We hebben ook het Europees Handvest van de grondrechten. Het Europees Handvest van de grondrechten zegt ook in artikel 1: "De menselijke waardigheid is onschendbaar." Precies wat de Duitse grondwet zegt in artikel 1. In artikel 2: "Een ieder heeft recht op leven." En hier wordt de doodstraf nu uitgesloten: "Niemand wordt tot de doodstraf veroordeeld of terechtgesteld." Maar ieder mens heeft recht op leven, ieder individu. En artikel 3: "Een ieder heeft recht op lichamelijke en geestelijke integriteit." Geen enkel mens mag door de staat gedood worden - het gaat altijd over de staat - het gaat over het feit dat de staat ons enerzijds moet beschermen, maar vooral dat hij ons lichaam niet actief mag schaden.

En als je artikel 3, lid 2 doorleest en terugdenkt aan de Coronapandemie die we allemaal hebben meegemaakt: "In de context van geneeskunde en biologie moet in het bijzonder het volgende in acht worden genomen. De vrije toestemming van de betrokken persoon, na voorafgaande geïnformeerde toestemming in overeenstemming met de door de wet vastgestelde bijzonderheden." Het gaat om vrije toestemming. Volgens het Europees Handvest van de grondrechten mag een medische ingreep op iemands lichaam alleen worden uitgevoerd als deze vrijwillig is. En we hoeven het niet te hebben over het feit dat verplichte vaccinatie, die verplicht is voor iemand die in de medische sector werkt of die soldaat is - tenminste zo is het in Duitsland of in Italië, die ouder is dan 50 jaar, of in Oostenrijk was het zelfs verplicht voor alle Oostenrijkers, het is daar niet geïmplementeerd, maar voor alle Oostenrijkers - dat deze persoon in feite wordt onderworpen aan boetes, een beroepsverbod en de vernietiging van hun broodwinning als ze niet instemmen met deze verplichte vaccinatie. En dan is het geen toestemming meer, maar een verplichting. Als juristen noemen we dat dwang. Met andere woorden, de staat mag dit niet doen, dat is volkomen duidelijk.

En als je artikel 4 doorleest (denk aan de mondkapjes): "Niemand mag worden onderworpen aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen." Als we nu denken aan die rechter in Freiburg, die gisteren tegen het publiek zei dat ze FFP2-mondkapjes moesten dragen, overigens FFP2-mondkapjes die al verlopen waren ... En we lezen vervolgens: niemand mag vernederd worden, dan vraag je je af: Wat denkt deze rechter wel niet? Wat gebeurt hier eigenlijk?

En er zijn ook andere rechten. Ik heb hier maar een selectie. Artikel 3 van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens: **"Een ieder heeft recht op leven, vrijheid en onschendbaarheid van zijn persoon"**. Iedereen heeft recht op leven. Dus we kunnen alle westerse basisprincipes, grondwetten, basiswetten, grondrechten, wat dan ook, doornemen en het wordt ons keer op keer verteld vanuit de leer van de Verlichting, zoals ik al eerder zei, en vanuit de historische ervaring die we hebben: ieder mens heeft recht op leven.

En nu gaat het verder. Dit is artikel 2 van het Bio-ethisch Verdrag. Ik kan meteen zeggen dat Duitsland dit Bio-ethisch Verdrag niet heeft ondertekend of geratificeerd. Als u deze zin leest, zult u begrijpen waarom. Er staat: **"De belangen en het welzijn van het menselijk wezen hebben voorrang op de loutere belangen van de maatschappij of de wetenschap."** Wanneer je dergelijke basisregels leest, dit zijn bio-ethische basisregels, werd deze conventie voor bio-ethiek aangenomen in 1997. Met andere woorden, sinds 1997 denken mensen na over de gevaren die mensen bedreigen als medicijnen of biologie, mogelijk zelfs vermengd met gentherapie, effect kunnen hebben op het menselijk lichaam. Wat mogen we wel doen en wat niet? En de bescherming van het menselijk leven, de bescherming van het individu, de bescherming van ieder van u heeft altijd vooropgestaan. En hier is het heel, heel duidelijk geformuleerd, zij hebben voorrang op de loutere belangen van de samenleving. En wat werd u in de afgelopen 3 jaar verteld? Wees solidair, wees solidair met de samenleving, wees solidair met de kwetsbaren, wees solidair met degenen die anders zullen sterven aan het Coronavirus of Covid-19, als u zich niet houdt aan de regels die wij u geven.

En dat is precies wat je niet mag doen in een vrije samenleving, want dat is niet langer het welzijn van de mens, maar het primaat van de belangen van de samenleving, die bepaald worden door vertegenwoordigers die daar niet voor gekozen zijn.

En nu kun je natuurlijk zeggen, en dat is het argument dat we altijd hebben gehoord, "maar we hadden wel een noodtoestand, het was een crisis, het was een virus dat we niet kenden, een nieuw soort virus." Oké, zo nieuw was het niet, dat weten we nu wel, maar het was een nieuw virus dat ons gezondheidssysteem tot het uiterste dreef en dat is een sociale noodsituatie. En in een sociale noodsituatie moet de staat toch anders kunnen handelen dan, laten we zeggen, in tijden van vrede of in tijden dat er geen noodsituatie is. En dit is precies waar de opstellers van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ons tegen wilden beschermen. Ze wisten dat zo'n uitspraak ooit zou komen, want, zoals Karl Schmitt al zei, wie over de noodtoestand beslist, beslist over de staat, beslist over de samenleving, heeft de heerschappij in handen. De soeverein is degene die de noodtoestand bepaalt. Karl Schmitt, een jurist, zei dit in de jaren '30, en hij had gelijk.

Er is altijd het gevaar dat er mensen zijn die een noodtoestand afkondigen, die zelfs een noodtoestand kunnen creëren, dat weten we niet, maar er zijn in veel gevallen aanwijzingen dat er wel degelijk belangen waren bij het creëren van een noodtoestand, een crisis, die dan vervolgens wordt opgelost met de middelen die weer worden aangenomen door te verwijzen naar deze noodtoestand, die in feite van tevoren was gecreëerd. Over een noodtoestand beslissen mag nooit worden gedaan door degene die hem uitroept. Dit is een belangrijke regel die we in alle grondwetten, in alle staatsgrondwetten moeten opnemen, want als degene die de noodtoestand uitroept vervolgens ook de voordelen van deze noodtoestand voor zichzelf kan opeisen, dan kan elke democratische, vreedzame en liberale vorm van samenleving worden ondermijnd.

Het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens stelt in artikel 15: "Indien het leven van volkeren wordt bedreigd door oorlog of een andere noodtoestand (laten we de Coronapandemie als een noodtoestand beschouwen), kan elke Hoge Verdragsluitende Partij (d.w.z. de staat) maatregelen nemen die afwijken van de verplichtingen waarin dit Verdrag voorziet [...]."

We hebben eerder gekeken naar artikel 2: "[...] Niemand mag opzettelijk worden gedood. [...]" En als we nu kijken naar lid 2 hier, dan staat er: "Op grond van lid 1 (namelijk een

noodtoestand) kan van artikel 2 alleen worden afgeweken als gevolg van rechtmatige oorlogshandelingen [...]"

Dit betekent dat zelfs als er een noodtoestand was geweest vanwege de Coronapandemie, het nooit mogelijk zou zijn geweest om van de regels af te wijken, in ieder geval niet van de regel dat "de staat geen mensen mag doden". Zelfs als er een noodtoestand was geweest, dat wil zeggen, de vraag of het een noodtoestand was, of het gezondheidszorgsysteem bijna was ingestort of niet, is volledig irrelevant.

Want zelfs al was die er geweest, dan nog zou er nog steeds niet afgeweken mogen worden van de regel dat de staat geen mensen mag doden.

En heel, heel belangrijk: als je hiervan wilt afwijken, dan is er een waarschuwingfunctie - dat is deze paragraaf 3 - dan moet de betreffende staat de secretaris-generaal van de Raad van Europa uitgebreid informeren over de maatregelen en hem als het ware meedelen dat er sprake is van een noodtoestand en dat er nu speciale maatregelen worden genomen vanwege deze noodtoestand. Geen enkel land heeft dit gedaan - dit is overigens de reden waarom het verbod op vakbondsdemonstraties in Zwitserland werd opgeheven door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens - omdat geen enkel land in de Europese Unie dit heeft gedaan, geen enkel land heeft de secretaris-generaal van de Raad van Europa op de hoogte gesteld van een noodtoestand.

Met andere woorden, niemand ging ervan uit dat er sprake was van een noodtoestand. En als er geen noodtoestand is afgekondigd, dan kun je niet afwijken van de regels van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, die vergelijkbaar zijn met alle grondrechten in alle landen. En zelfs als de noodtoestand wel was afgekondigd, zou het nooit mogelijk zijn om af te wijken van bepaalde regels, namelijk zeer specifieke basisregels, waaronder het verbod op het doden van een persoon, een onschuldig persoon.

Met andere woorden, deze noodtoestand bestond niet, hij was niet uitgeroepen. En zelfs al had hij bestaan, dan nog hadden bepaalde maatregelen niet genomen mogen worden.

En hoe zijn de rechtbanken hier in het verleden mee omgegaan?

Ik heb u twee beslissingen gegeven. Ik heb hier een uitspraak van het Federale Constitutionele Hof met betrekking tot de luchtvaartbeveiligingswet. In Duitsland werd een luchtvaartbeveiligingswet gecreëerd als gevolg van de beelden uit Amerika, waarin werd gezegd wat er gebeurt als een passagiersvliegtuig in Duitsland wordt gekaapt, er mensen in dit passagiersvliegtuig zitten en dit passagiersvliegtuig nu in een aantal torens vliegt, in een voetbalstadion vliegt, een vol voetbalstadion of ergens anders waar veel mensen zijn. En er werd een wet gemaakt die zei dat zo'n passagiersvliegtuig met onschuldige passagiers aan boord onder bepaalde voorwaarden mocht worden neergeschoten. Dit kwam vervolgens voor het Federale Constitutionele Hof.

En toen, in 2007, sprak het Federale Constitutionele Hof deze zeer duidelijke woorden. Het zei dat mensen worden geobjectiveerd en tegelijkertijd van hun rechten worden beroofd [in de zin van: rechteloos gemaakt] doordat hun dood wordt gebruikt als middel om anderen te redden. Doordat de staat eenzijdig over hun leven beslist, wordt de inzittenden van het vliegtuig, die zelf als slachtoffer bescherming nodig hebben, de waarde ontzegd die de mens toekomt.

En het heeft nog duidelijker gemaakt dat het volgens artikel 1, lid 1 van de grondwet (waarborging van de menselijke waardigheid) absoluut ondenkbaar is om onschuldige mensen die zich in zo'n hulpeloze situatie bevinden opzettelijk te doden op basis van een wettelijke toestemming.

Als het Federale Constitutionele Hof zegt dat volgens artikel 1, lid 1, de garantie van menselijke waardigheid het absoluut onmogelijk maakt dat mensen worden geobjectiveerd en dat mensen bij wijze van spreken worden opgeofferd om andere mensenlevens te redden, dan kan ik vaccinatie verplicht stellen, dan kan ik verplicht stellen (om mRNA-gentherapie toe te laten in het lichaam, anders verlies ik mijn baan, mijn economische

broodwinning, krijg ik boetes enzovoort), dus een verplichting om gevaccineerd te worden, onder geen beding, want dan accepteer ik dat mensen doodgaan, en dat mag de staat niet doen.

En er is een andere beslissing die nog duidelijker is. Het is een uitspraak van het Europese Hof voor Gezondheid uit 2005, waarin de zoon van een jonge bankier werd ontvoerd in Duitsland. De zoon van deze jonge bankier was ergens naartoe gebracht door de ontvoerder. De ontvoerder werd aangehouden en de politiemann die de ontvoerder, Magnus Gäfgen is zijn naam (het gaat over het Gäfgen-arrest), in zijn macht had, wilde het leven van deze jonge bankierszoon redden en bedreigde Magnus Gäfgen vervolgens met marteling. Hij zei dat er een ambtenaar hiernaartoe zou komen, hij was al onderweg hierheen, hij zou met een helikopter hiernaartoe gebracht worden en deze ambtenaar zou hem ondraaglijke pijn toebrengen en het zou beter zijn als hij hen vertelde waar deze jongen was.

De verblijfplaats is uiteindelijk onthuld. Maar het was alleen de verblijfplaats van het lijk en deze ontvoerder spande vervolgens een rechtszaak aan tegen deze marteling. Dit ging helemaal tot aan het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en ik wil graag even verwijzen naar dit ene leidende principe, leidend principe 1. Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft gezegd dat een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, d.w.z. het verbod op foltering of het verbod om iemand onmenselijk te behandelen, niet kan worden gerechtvaardigd ongeacht het gedrag van de persoon in kwestie, zelfs niet om levens te redden en zelfs niet in het geval van een noodtoestand voor de hele staat.

Waarom heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dit gezegd? Omdat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft gezegd dat we deze deur niet mogen openen. Als we beginnen te martelen en zeggen dat we dat doen om levens te redden of om de staat te beschermen tegen aanvallen. Als we beginnen te martelen, dan is het hek van de dam en die dam wordt steeds kleiner en de dambreuk steeds groter.

En dat betekent dat we steeds meer manieren zullen vinden om mensen te martelen en dan zouden we op een gegeven moment kunnen zeggen dat er bijvoorbeeld 25 oudere mensen in Duitsland zijn die **zich** betrokken voelen bij de "Reichsbürger" en een staatsgreep willen organiseren. Ze zouden dit land virtueel in chaos storten en om te weten te komen wie er nog meer achter deze 25 mensen zitten, zouden we martelingen moeten kunnen gebruiken. En dan zou je in principe verhalen kunnen gaan verzinnen om martelingen, onmenselijke en vernederende behandelingen te rechtvaardigen. En als dat geldt voor martelingen, dan geldt het al helemaal voor moord. Met andere woorden, als de staat niet mag martelen om gevaar af te wenden, dan mag hij natuurlijk zeker geen onschuldige mensen doden. Het mag zelfs een schuldige persoon niet martelen, laat staan onschuldige mensen doden.

En nu wordt het spannend, waarom vertel ik u dit allemaal?

Om samen te vatten wat ik tot nu toe heb gezegd: de staat mag geen onschuldige mensen doden. Hij mag dat niet doen, zelfs niet om levens te redden, ook niet om velen te redden, want elk leven is evenveel waard. Mijn leven is zoveel waard dat de staat mij niet mag opofferen, mij en mijn leven niet mag opofferen om welk goed doel dan ook te bereiken.

En laten we nu eens kijken naar de beslissing van het Federale Constitutionele Hof over verplichte immunisatie in Duitsland. Dit is paragraaf 224 en op 27 april 2022 verwijst het Federale Constitutionele Hof naar een rapport van het Paul Ehrlich Instituut. (Het Paul Ehrlich Instituut is verantwoordelijk voor de veiligheid van geneesmiddelen. Wie bekend is met Sucharit Bhakdi, Beate Bahner of anderen, weet waar het Paul Ehrlich Instituut voor staat).

En in een rapport van 26 oktober 2021 zegt dit Paul Ehrlich Instituut, en het Federale Constitutionele Hof verwijst hiernaar, dat er in totaal 1.802 vermoedelijke gevallen van overlijden in verband met vaccinatie zijn geweest. Dat betekent: 0,02 vermoedelijke overlijdensmeldingen per 1.000 vaccinaties - oftewel één persoon per 50.000 vaccinaties.

Dit betekent dat het Federale Constitutionele Hof op 27 april 2022 werd geïnformeerd dat er meldingen waren van mensen die stierven als gevolg van vaccinaties. We hebben het over vaccinaties die werden ingevoerd als verplichte vaccinaties voor bepaalde beroepsgroepen, namelijk onder andere medische beroepen en soldaten. Met andere woorden, mensen werden verplicht om deze stof in hun lichaam te laten inspuiten, waarna, volgens meldingen van het Paul Ehrlich Instituut, 2 per 1.000 vaccinaties aanleiding gaven tot meldingen van mogelijke sterfgevallen. Met andere woorden, het Federale Constitutionele Hof wist dat deze vaccinaties dodelijk konden zijn.

En laten we nu eens kijken naar de volgende paragraaf van deze beslissing. Het Federale Constitutionele Hof probeert de hele zaak te relativiseren en zegt zelfs aan het begin: "Er moet echter rekening mee worden gehouden dat dit slechts meldingen van vermoedelijke gevallen zijn. Want alleen volgens een veiligheidsrapport van 23 december 2021, wat het volgende rapport is, wordt slechts in 78 gevallen van deze overlijdensmeldingen een verband met de vaccinatie mogelijk of waarschijnlijk geacht. Met andere woorden, het Federale Constitutionele Hof gaat ervan uit dat het verantwoordelijke instituut in Duitsland voor medicatieveiligheid zelf zegt dat 78 van de gemelde sterfgevallen waarschijnlijk of mogelijk causaal verband houden met de vaccinatie. En dat betekent dat het Federale Constitutionele Hof in Duitsland heeft gezegd dat 78 mensen in Duitsland mogen sterven om anderen te redden. Deze 78 mensen kunnen onze ouders zijn, onze kinderen, onze broers en zussen, onze vrienden of wijzelf. Welke staat heeft het recht om te zeggen dat 78 mensen toch niet zo veel zijn? 78 Mensen, dat moet nog kunnen. En dat zijn alleen degenen die geïdentificeerd zijn uit de mogelijke gevallen. Als er was gezegd dat er waarschijnlijk één persoon was overleden als gevolg van de vaccinatie, dan had het Federale Constitutionele Hof al moeten zeggen: "Het spijt ons, maar deze beslissing over verplichte vaccinatie in individuele instellingen valt buiten het sociale contract dat we met u hebben gesloten. Wij als rechtbank mogen hierover geen beslissing nemen omdat we geen beslissing mogen nemen over uw dood. We mogen niet oordelen dat een bepaald percentage mensen opzettelijk gedood mag worden door de staat. Omdat we weten, en niet op de laatste plaats met deze officiële beslissing van het Federale Constitutionele Hof, dat mensen sterven door deze vaccinatie. En geen enkele persoon mag sterven als gevolg van overheidsmaatregelen.

Denkt u nu eens terug aan de vraag die ik aan het begin stelde en die ik aan de mensen buiten wilde stellen. Niet: Wie heeft er baat bij? Maar vooral: Wie wordt erdoor geschaad?

En wie heeft het recht om te beslissen dat ook maar één persoon sterft omdat ik hem opdraag een bepaalde maatregel te ondergaan die ik als staat juist acht? Dat valt buiten het sociale contract dat we hebben gesloten. En dat zal ik u nu ook bewijzen, want er zijn consequenties. Er zijn consequenties als de staatsautoriteiten, de vertegenwoordigers die wij hebben gekozen of die indirect door ons zijn gekozen, ... De rechters van het Federale Constitutionele Hof worden gekozen door de "Bondsdag" en de "Federale Raad". Dit betekent dat alle vertegenwoordigers direct of indirect in hun positie zijn gekomen door een verkiezingshandeling van ons, de burgers van de staat. Deze vertegenwoordigers van de staatsmacht mogen zich echter alleen binnen deze binnenste cirkel van ons sociale contract bewegen. Dat is de beoordelingsmarge. Elke staatsinstelling en elke staatswerknemer mag zich bewegen binnen het kader van dit sociale contract, dat bepaald wordt door grondrechten, wetten, etc. Maar ze mogen zich er niet buiten bewegen en of handelen. En als ze dat wel doen, en nu vraag ik om de volgende dag, als ze dat wel doen, dan is daar een wet voor.

En deze wet is het Internationale Wetboek van Strafrecht. En in § 7 staat misdaden tegen de menselijkheid. Dat komt van het Engelse "Crimes against Humanity". Ik vertaal het altijd als misdaden tegen de mensheid. Ik krijg daar soms kritiek op omdat mensen zeggen dat er menselijkheid staat. Nee, dit soort misdaden zijn niet altijd misdaden tegen de mensheid. Het is niet een beetje inhumain, het is een misdaad tegen de mensheid op zich. En daarom vertaal ik het als een misdaad tegen de menselijkheid in de zin van Hannah Arendt. En hierin

staat letterlijk, dat als iemand als staatsinstelling of als staatsfunctionaris ook maar één persoon doodt als onderdeel van een wijdverspreide of systematische aanval tegen een burgerbevolking, hij zal worden gestraft met levenslange gevangenisstraf.

Met andere woorden, een wijdverspreide of systematische aanval. Het is altijd systematisch als het om een wet gaat. Als er een wet is die zegt: Als je in de medische sector werkt, moet je je laten vaccineren met een mRNA-vaccin, waarvan we weten dat het kan leiden tot sterfgevallen, myocarditis en andere dingen. Als de staat dit doet, dan is het systematisch. En het is een systematische aanval op een burgerbevolking. Dat wordt altijd geïnterpreteerd als een aanval tegen de hele burgerbevolking of tegen een deel van de burgerbevolking. We hoeven het er niet over te hebben dat de medische beroepsgroep deel uitmaakt van de burgerbevolking. Overigens maken soldaten in vredetijd ook deel uit van de burgerbevolking. En iedereen die iemand doodt als onderdeel van zo'n uitgebreide (uitgebreid betekent: in een groot aantal gevallen - wat nu ook het geval is) of systematische aanval (systematisch is een bevel, een wet, een decreet of iets dergelijks) wordt gestraft. Iedereen die, als onderdeel van deze uitgebreide of systematische aanval, ernstig lichamelijk of psychisch letsel toebrengt aan een andere persoon, in het bijzonder van de soort beschreven in artikel 226 van het Wetboek van Strafrecht, hier artikel 226 van het Wetboek van Strafrecht, als het lichamelijk letsel resulteert in het verlies van het zicht in een of beide ogen, het gehoor, het vermogen om te spreken, het vermogen om zich voort te planten, het verlies of blijvend verlies van het gebruik van een belangrijk lichaamsdeel of aanzienlijke blijvende invaliditeit, myocarditis, of invaliditeit, verlamming of mentale ziekte of invaliditeit, dan zijn dit de straffen die hier worden gespecificeerd.

Met andere woorden, mensen hebben het bevel gekregen om een vaccin, een mRNA-gen, in hun eigen lichaam te tolereren. Dat het in het eigen lichaam wordt geïnjecteerd in de wetenschap (dit was namelijk bekend) dat het ernstige lichamelijke of geestelijke letselschade kan toebrengen aan een ander persoon. En we hebben het niet over vermoedelijke gevallen van 1 op 50.000, we hebben het hier over vermoedelijke gevallen van 1 op 5.000 of minder. Dat betekent: het valt buiten het sociale contract dat we hebben. En wanneer staatsorganen buiten het sociale contract handelen, maken ze zich schuldig aan misdaden tegen de mensheid omdat ze iets doen wat ze niet mogen doen. Omdat ze iets doen wat we nooit aan hen hebben overgedragen in het kader van het contract dat we met hen hebben gesloten.

Ze oefenen een macht uit die wij hun hebben gegeven. Dus we geven in feite wapens, zelfverdediging, burgerwacht enz. op ten gunste van de staat zodat de staat ons kan beschermen. Als de staat deze macht die wij hem hebben gegeven misbruikt, en niet alleen misbruikt, maar ook handelt buiten de macht die wij hem hebben gegeven, dan is dat een misdaad tegen de mensheid. Daarom bestaat deze norm.

Hetzelfde geldt overigens ook als je een identificeerbare groep of gemeenschap vervolgt. Dat is ook gebeurd. Degenen die in de medische wereld werken kregen te horen: je mag je beroep niet meer uitoefenen als je dit niet doet. Dus zelfs als je nu opstaat en zegt: Het was allemaal vrijwillig. Het was niet gedwongen - wat natuurlijk niet waar is. Dat kun je trouwens ook niet beargumenteren. Maar zelfs als je dat zou zeggen, dan zou nog steeds voldaan zijn aan nr. 10 van sectie 7 van het Internationale Wetboek van Strafrecht. Ik weet niet hoeveel mensen onder u 'anders denkenden' zijn. Mensen hebben een demonstratieverbod gekregen, alleen omdat ze 'anders denkenden' waren. Dat is ook vervolging in de zin van nr. 10, die we hier hebben, omdat een groep plotseling werd gemarginaliseerd van sociale activiteiten, alleen maar omdat ze kritisch was. Of bijvoorbeeld ongevaccineerden die niet meer naar een concert mochten. Of mensen die niet gevaccineerd waren en niet meer elke winkel in mochten. Ik mocht bijvoorbeeld niet naar het toilet in Karstadt tijdens een demonstratie of na een demonstratie in Frankfurt omdat ik geen vaccinatiekaart had. En er was een verordening in Hessen die dit bepaalde. En dat is allemaal nummer 10.

En dat alles moeten we natuurlijk nog verwerken. Want als we geen gerechtigheid eisen, dan staan we in feite toe dat de machthebbers in elk van deze landen (dit geldt voor Zwitserland, Oostenrijk, Italië, Frankrijk en alle andere landen) buiten de regels kunnen werken die we samen hebben opgesteld zonder enige consequenties. Dat kunnen we niet en mogen we niet tolereren, want dan handelen we zelf ook onrechtmatig.

En nu denken sommigen van jullie misschien: Ja, maar dat zijn politici. En het zijn overheidsmedewerkers. En het zijn rechters. Ze worden allemaal beschermd door de wet. Ze hebben immuniteit. Rechters hebben de "Rechterwet". Dat betekent dat een rechter niet veroordeeld kan worden voor zijn oordeel enzovoort, tenzij het een opzettelijke verdraaiing van het recht is, enzovoort. Nee, dat is niet waar. Dit is het internationale Romeinse statuut. Dit is het statuut dat wordt toegepast als je naar Den Haag gaat, naar het Internationaal Strafhof. Allereerst moeten we een aanklacht indienen bij het federale parket in Duitsland. En als deze klacht niet wordt geaccepteerd of niet wordt behandeld, dan staat de weg naar Den Haag open.

Maar dezelfde regels die gelden voor het Internationale Statuut van Rome zijn ook van toepassing op de Wet Internationale Misdrijven, en luistert u nu eens naar het volgende:

[Artikel 27, irrelevantie van de officiële hoedanigheid] Dit Statuut is gelijkelijk van toepassing op alle personen, zonder onderscheid van welke aard ook naar officiële hoedanigheid. In het bijzonder ontslaat de officiële hoedanigheid als staatshoofd of regeringsleider, als lid van een regering of parlement, als gekozen vertegenwoordiger of als ambtenaar van een regering een persoon niet van strafrechtelijke aansprakelijkheid krachtens dit Statuut en vormt op zichzelf geen grond voor strafmatiging.

Immuniteten of bijzondere procedureregels verbonden aan de officiële hoedanigheid van een persoon krachtens nationaal of internationaal recht beletten het Hof niet zijn rechtsmacht uit te oefenen. Er is geen immuniteit.

Waarom is er geen immuniteit? Iemand die buiten het kader van het sociaal contract handelt, kan zich natuurlijk niet beroepen op immuniteit, die slechts een onderdeel is van dit sociaal contract. Een politicus die binnen de regels opereert kan natuurlijk altijd zeggen: "Zodat ik niet aangevallen word als politicus [tenzij hij in de "AfD" (Alternative für Deutschland is oppositiepartij) zit], dan kan ik me beroepen op immuniteit en kan ik niet veroordeeld worden voor mijn politieke daden".

Maar het punt hier is dat de politici die hebben gehandeld, de rechters die hebben gehandeld, de parlementariërs die hebben gehandeld, niet binnen de regels van ons verdrag vielen, maar buiten de regels van ons verdrag, en daarom vallen ze niet onder de immuniteit. Daarom kunnen ze worden vervolgd, zelfs als ze dat in een bepaalde hoedanigheid binnen een staat hebben gedaan. En dat is heel belangrijk en dat is precies de weg die we samen moeten bewandelen.

En wat is er zo speciaal aan het internationale Statuut van Rome?

Het bijzondere eraan is dat we onze staat niet zullen belasten. We zullen Zwitserland, Oostenrijk, Italië en Duitsland niet opzadelen met de gevolgen, want het zijn niet de staten die terechtstaan, het zijn niet de regeringen die terechtstaan, het zijn niet de parlementen die terechtstaan, het zijn niet de rechtbanken die terechtstaan, **het zijn de individuen die terechtstaan**. Want degenen die hebben gehandeld zijn individuen. Het zijn individuen die de wetten hebben gemaakt. Het zijn individuen die de regels hebben gemaakt. Het zijn individuen die een oordeel hebben geveld. Ze zullen allemaal terechtstaan, of op dit moment moeten we natuurlijk zeggen dat ze terecht moeten staan. Ze zullen allemaal terechtstaan. En de optie die we hebben - en we moeten ook aandringen op deze regels - is dat er boetes kunnen worden opgelegd naast vrijheidsstraffen.

En dat bovenal de opbrengsten, de eigendommen en de bezittingen die ze hebben verkregen uit deze misdrijven in beslag kunnen worden genomen van degenen die ze hebben gepleegd en in een 'trustfond' kunnen worden geplaatst, dat kan worden uitgekeerd

ten gunste van de slachtoffers van de misdrijven en ten gunste van de familieleden van de slachtoffers van de misdrijven.

Met andere woorden, de slachtoffers worden niet gecompenseerd via onze belastingen, maar via de winsten die de daders hebben gemaakt en die we hen en hun families kunnen afnemen. Dat is het belangrijkste. De daders moeten terugbetalen wat ze hebben verdiend - alles - en daarbovenop boetes om de slachtoffers te compenseren.

En dat is trouwens waar we op moeten letten, want als we actie ondernemen tegen de vaccinfabrikanten (zoals we nu doen, zoals sommige van onze collega's doen, wat natuurlijk prima is), maar als we actie ondernemen tegen de vaccinfabrikanten, dan eindigen we met staatsaansprakelijkheid.

En dat betekent dat we allemaal moeten opdraaien voor de letselschade die andere mensen hebben veroorzaakt. En daarom is dit zo belangrijk, daarom is het zo belangrijk dat we niet zullen opgeven!

Misdaden tegen de menselijkheid verjaren nooit. Het maakt dus niet uit of deze misdaden nu, over twee jaar, over vijf jaar of over tien jaar voor de rechter worden gebracht. Maar ze zullen berecht worden omdat de wind verandert, omdat de politieke omstandigheden veranderen en op een gegeven moment zullen we terugkijken op deze pandemische periode en dan, omdat de mensheid evolueert, omdat de samenleving evolueert, zullen we zeggen: wat er toen gebeurde mag nooit meer herhaald worden, nooit meer! En dit "nooit meer!" zal op een bepaald moment - en ik denk dat het eerder vroeger dan later zal zijn - resulteren in een aanklacht tegen de daders.

Maar we moeten dan wel nu alvast een aanklacht indienen. We moeten de daders nu voor het gerecht brengen. En dat zullen we doen, want het gaat ook om publieke gerechtigheid. Het gaat er juist om dat u, die hier nu geluisterd hebben, het aan de mensen buiten vertellen. Het gaat niet om de vraag of het waar is wat het Robert Koch Instituut, het PEI, de heer Drosten, de heer Wieler en alle anderen ons hebben verteld. Die vraag is relatief irrelevant. Het is niet helemaal irrelevant, maar het is relatief irrelevant.

De vraag is of de vraag die we ons altijd moeten stellen, zelfs als het waar is (in Zwitserland is het de FOPH, in Oostenrijk was het het Ministerie van Volksgezondheid), of zelfs als wat ze ons verteld hebben waar is: Hadden ze de maatregelen mogen nemen? En dat is het doel van mijn presentatie. Nooit, nee, nooit! **Deze maatregelen hadden nooit genomen mogen worden!** Nooit zou iemand gedwongen, verplicht mogen worden om gevaccineerd te worden met een stof waarvan je zeker weet dat er uiteindelijk mensen aan zullen sterven. Dit mag een staat nooit doen!

En dat brengt ons terug bij de crisis aan het begin, wat ik zei. Dat geldt trouwens overal. Als elke 'speler' in een land zou weten dat de macht die ons gegeven is ons niet toestaat onschuldige mensen te doden, dan zouden we geen crises-situaties hebben in deze wereld. En deze regels bestaan, maar ze worden voortdurend overtreden. Er zijn altijd mensen die zeggen: dat mag niet. En nu worden ze zelfs geschrapt of uitgesloten van sociale media enzovoort.

Maar we hebben eigenlijk regels die heel duidelijk zeggen: Dat mogen we niet doen, dat mogen we niet doen! En dat is de boodschap aan alle Hamas-leiders, aan Hezbollah, aan Iran, aan Israël, aan Oekraïne, aan Rusland enzovoort.

Als de regeringen, de machthebbers, zich zouden houden aan de regels die we hebben, waarin duidelijk staat dat onschuldige mensen niet opzettelijk gedood mogen worden, dan zouden deze crises-situaties niet bestaan.

En daarom is het zo belangrijk dat we dit Centrum voor Gerechtigheid, Opheldering, Gerechtelijke Vervolging en Preventie (ik weet dat het een mond vol is), deze ZAAVV (die je ook op mijn T-shirt kunt zien), hebben opgericht om deze boodschap naar buiten te brengen. En dat zullen we doen op 10 december 2023, de tweede gedenkdag van het besluit over verplichte vaccinatie in instellingen. Overigens is 10 december de Dag van de Mensenrechten.

>>> voeg hier een link in naar wat ze doen op 10 dec???

Op deze dag zullen we een aanklacht wegens misdaden tegen de mensheid indienen tegen de vermeende 584 hoofddaders in Duitsland bij het Federale Openbaar Ministerie in Karlsruhe. Er zal een grote demonstratie zijn, en ik zou blij zijn als velen van jullie zouden deelnemen, want we willen het duidelijk maken.

We willen de buitenwereld duidelijk maken dat niemand buiten dit juridische gebied mag handelen. We kunnen alles binnen dit juridische gebied bespreken, buiten dit juridische gebied mag niemand maatregelen nemen. En dat is precies wat we hebben meegemaakt. En dat mag nooit meer gebeuren en daarom zal deze strafklacht worden ingediend, al was het maar om de publieke opinie verder bewust te maken. En deze aanklacht is noodzakelijk. We moeten hem in Duitsland indienen, zodat we de volgende stap naar Den Haag kunnen zetten. Als we naar Den Haag gaan, krijgen we waarschijnlijk zelfs de steun van het buitenland.

Want als je naar de site van het Internationaal Strafhof gaat, zie je dat tot nu toe alleen mensen met een donkere huidskleur van het Afrikaanse continent zijn veroordeeld. Veel mensen zeggen nu: Nee, want er was toch ook het Joegoslavië Tribunaal.

Precies, het Joegoslavië Tribunaal is afgesplitst. Het was een apart tribunaal, het was geen onderdeel van het Internationaal Strafhof, het was het Joegoslavië Tribunaal. Bij het Internationaal Strafhof zijn tot nu toe alleen Afrikaanse mensen uit Afrikaanse staten veroordeeld. Met andere woorden, dit Internationaal Strafhof is een politiek instrument van overheersing. Amerika maakt er geen deel van uit, maar Amerika is er natuurlijk wel bij betrokken, maar in wezen is het de heerschappij van de westerse staten, Amerika en de Europese staten, om heerschappij uit te oefenen over de Afrikaanse staten. En de Afrikaanse staten zouden er groot belang bij moeten hebben dat Europese politici voor het eerst berecht worden.

Dit betekent dat als de Afrikaanse staten deze rechtszaak of aanklacht die wij indienen steunen, deze opgevolgd moet worden.

En naar mijn mening is het belangrijk dat we duidelijk maken dat het internationale recht waarover we het eens zijn overal en in gelijke mate moet gelden.

Het kan niet zo zijn dat wij in Europa altijd maar mooie toespraken op zondagen houden en vooral altijd maar met de vinger naar anderen wijzen en zeggen wat zij verkeerd doen. En we kunnen zelf doen wat we willen met ons eigen bevolking. Het is onze taak om dit bekend te maken, om het duidelijk te maken. En het is onze taak om ervoor te zorgen - en ervoor te zorgen voor de rest van ons leven - dat degenen die hebben gedaan wat ons de afgelopen drie jaar is overkomen, namelijk deze maatregelen, deze coronamaatregelen, verplichte vaccinatie enzovoort, dat weten: Voor de rest van hun leven zullen ze worden vervolgd en voor de rest van hun leven zullen we niet stoppen met het indienen van strafrechtelijke aanklachten en ervoor zorgen dat deze zaak wordt afgehandeld.

Want dat is het onderwerp van mijn lezing. Er kan alleen sprake zijn van sociale verzoening als degenen die menen dat ze buiten de sociale regels om mogen handelen, ter verantwoording worden geroepen. In dit geval worden ze strafrechtelijk verantwoordelijk gehouden als ze de letselschade die ze hebben aangericht zo goed mogelijk herstellen en we dat duidelijk maken: Alles wat is toegestaan in onze samenleving moet binnen het kader vallen dat we samen hebben bepaald en niet daarbuiten.

Iedereen die zich buiten dit kader begeeft, is een misdadiger in de zin van het internationale strafrecht en moet worden berecht!

Hartelijk dank voor uw aandacht. Ik wens u het allerbeste en ik hoop dat u een paar ideeën hebt opgedaan om mee te nemen, om met de buitenwereld te discussiëren en om duidelijk te maken waarom we allemaal de straat op zijn gegaan tegen deze Coronamaatregelen op de manier waarop we dat toen deden, waarom we er nog steeds tegen demonstreren en dat de kritiek op de maatregelen veel verder gaat dan wat de Coronamaatregelen waren. Het

gaat allemaal over ons samenleven in deze samenleving en over vrede in deze samenleving. Hartelijk dank!

Ivo Sasek: Prachtig. Heel hartelijk dank, Ralf Ludwig. Heel, heel erg bedankt. Dat was heel indrukwekkend, heel doelgericht. Ik denk dat dat zo belangrijk is.

Zelfs het begin was zo overduidelijk. Dit verplaatsen naar een zijpodium, deze afleidingsmanoeuvres, het feit dat mensen campagne voeren voor de verkeerde dingen. Het was zo'n concentratie van belangrijke informatie. We zijn nu dus op zoek naar een manier om ons gewicht in de schaal te leggen. Ik zal erg dankbaar zijn als we met elkaar in contact kunnen blijven, dat we op de hoogte blijven, hoe we betrokken kunnen raken, of dat nu door handtekeningen of door demonstraties is, weet ik nog niet.

Blijf alstublieft op de hoogte zodat we dit goed kunnen begeleiden, ja, veel gewicht in de weegschaal leggen. Dit was zeer, zeer waardevol. Hartelijk dank voor uw inzichten.

Ralf Ludwig: Heel erg bedankt. Nogmaals heel erg bedankt.

Ivo Sasek: Ik wens u veel zonneschijn in uw persoonlijke leven, ook op Mallorca. Opdat uw geest, ziel en lichaam behouden mogen blijven. Gaat zo door. We zijn trots op jullie. Dank u voor alles, voor uw aanwezigheid hier. Dank u wel.

Ralf Ludwig: Dank u.

1: cultureel-filosofische en intellectuele stroming in Europa die ruwweg samenviel met de 18e eeuw.

door RL

Bronnen:

<https://www.zaavv.com/de-de/ka1012>

Dit zou u ook kunnen interesseren:

#Opleiding-ongecensureerd - www.kla.tv/Opleiding-ongecensureerd

#Justitie-wetten - www.kla.tv/Justitie-wetten

#Hoopgevend-nieuws - Hoopgevend nieuws - www.kla.tv/Hoopgevend-nieuws

#AZK - www.kla.tv/AZK-nl

#AZK19 - www.kla.tv/AZK19-nl

#AZK-Referenten - www.kla.tv/AZK-Referenten

Kla.TV – Het andere nieuws ... vrij – onafhankelijk – ongecensureerd ...

- wat de media niet zouden moeten verzwijgen ...
- zelden gehoord van het volk, voor het volk ...
- nieuwsupdate elke 3 dagen vanaf 19:45 uur op www.kla.tv/nl

Het is de moeite waard om het bij te houden!

Gratis abonnement nieuwsbrief 2-wekelijks per E-Mail

verkrijgt u op: www.kla.tv/abo-nl

Kennisgeving:

Tegenstemmen worden helaas steeds weer gecensureerd en onderdrukt. Zolang wij niet volgens de belangen en ideologieën van de kartelmedia journalistiek bedrijven, moeten wij er elk moment op bedacht zijn, dat er voorwendselen zullen worden gezocht om Kla.TV te blokkeren of te benadelen.

Verbindt u daarom vandaag nog internetonafhankelijk met het netwerk!

Klickt u hier: www.kla.tv/vernetzung&lang=nl

Licence: *Creative Commons-Licentie met naamgeving*

Verspreiding en herbewerking is met naamgeving gewenst! Het materiaal mag echter niet uit de context gehaald gepresenteerd worden. Met openbaar geld (GEZ, ...) gefinancierde instituties is het gebruik hiervan zonder overleg verboden. Schendingen kunnen strafrechtelijk vervolgd worden.